

našemu vladarju ter ga na nekem shodu celo odstavili. Hrvatski ban grof Jelačić je zbral na svoje stroške mogočno vojsko, s katero je ukrotil mažarske puntarje. Nad 40.000 hrvatskih vdov je plakalo po končani vojski za svojimi možmi, ki so padli v boju za presvitlega vladarja. In sedaj smejo Mažari pobijati domoljubni hrvatski narod. Govorila sta še radikalni Čeh Choc in dalmatinski poslanec dr. Ferri. Potem je sledilo glasovanje. Prvi in tretji predlog sta dobila sicer navadno večino glasov. Pa pri nujnih predlogih je treba, da za nje glasujeta dve tretjini poslancev; zato sta bila odklonjena. Za drugi predlog pa je glasovalo 142 poslancev; proti njemu 69. Ta predlog je bil toraj sprejet. Preden se je to zgodilo, je bil v zbornici še grozni ropot, ki nas je spominjal na čase nemške obstrukcije. Predsedoval je prvi podpredsednik Kaiser, ki je izjavil: »predlog je pade!«. Nato je nastal med jugoslovanskimi in češkimi poslanci strašen krik in vik in ropotanje. Zahtevalo se je od predsednika, naj presteže glase. Dolgo časa se je obotavljalo; slednjič se je vendar udal. Zapisnikarji so šli poslance ter našli štiri glase nad dvetretjinsko večino. Predsednik se je izgovarjal s tem, da ni zapazil, da so pri drugem predlogu glasovali z Jugoslavi tudi Poljaki. Poljaki so obsedeli pri prvem in tretjem delu predloga. Proti Hrvatim so dosledno glasovali nemške stranke, razun krščanskih socialcev in nekega dela katol. ljudske stranke.

Prelivanje krvi.

Ko se je zvedelo na Dunaju, da se po Hrvatski preliva kri, so državni poslanci iz Dalmacije skušali priti do cesarja. V ta namen so došli tudi deželni poslanci dalmatinski na Dunaj, da sami presvitlemu cesarju dopovejo, kakšna razburjenost vlada po celi Dalmatinski zavoljo silovitosti, katere se godijo proti Hrvatim. A najnovejše vesti nam naznanjajo, da se ustavlja dr. Körber, poslanca pustiti k vladarju.

Proti pijancem.

Vlada je nedavno predložila državnemu zboru načrt postave, po kateri se bojo kaznovali pijanci. Obrtni odsek je posvetovanje o tem zakonu dovršil; dr. Stojan je izvoljen za poročevalca. Več o tej postavi, kedar se sprejme v zbornici.

Zakaj ni sprejel presvit. cesar hrvatskih poslancev?

V seji državnega zbora dne 26. majnika se je bridko pritoževal državni poslanec iz Dalmacije, Bianchini, v nekem vprašanju na zborničnega predsednika, da ni hotel posredovati ministrski predsednik dr. Körber pri svitlem cesarju, naj bi se bili sprejeli dalmatinski državni in deželni poslanci. Ti so se zbrali na Dunaju, da prosijo svojega vladarja, naj ukrene, da preneha prelivanje nedolžne hrvatske krvi. Ministrski predsednik je odgovoril silno srdito, da tega ni mogel storiti, temveč, da je naravnost priporočal, naj vladar odposlancev ne sprejme. Trdil je minister, da

Popolnoma mu je podoben. Bog vam ohrani ljubeznjivo dete in daj še več po vrhu. Dovolite mi gospa, da ga nekoliko ponegujem, da se bo stare Lize od začetka privadil. Ali smem?

Take besede čuje pač vsaka mati rada. Ivanka se je ženi za te besede zahvalila in rekla: »Lahko ostanete tukaj, Liza; Mica vam naj da obed. Tu pa tam ji lahko kaj pomagata. Plačam vam za celi dan in ko pojdete domov, lahko nesete seboj še večerjo za vašega moža.«

Liza se je zahvalila in odšla z dekle.

Po obedu je rekla Mica, da ima razne opravke na vrtu; ljubo bi ji bilo, ako bi hotela Liza ostati in čuvati gospo in otroka. Tako se je zgodilo. Mica je šla na vrt, Liza pa se je splazila tiho v sobo. Naglo je pogledala na postelj — Ivanka je spala. Previdno je zaklenila duri, se vsedla in nekaj premišljevala vedno gledaje na spečo mlado gozdarico.

(Dalje sledi.)

ne gre, da bi se on vmešaval v ptuje, ogrske zadeve. Ker je minister dr. Körber prav po nepotrebnem spravil v svoj odgovor žalostne dogodke v Ljubljani, kjer so nedorasi pobalini kamenje metali na nemško kazino in kričali pred hišo dežel. predsednika ter celo streljali v neko hišo, so te Körberjeve besede vzbudile silno nevoljo vseh slovanskih poslancev. Nihče ni vprašal ministra o teh demonstracijah; a omenjal jih je dr. Körber najbrže, da si s tem še bolje pridobi naklonjenost nemške levice. »Slovanska zveza« je imela radi tega nevljudnega Körberjevega odgovora posebno sejo in sklenila sledeče: Poslanci v »Slovanski zvezi« so izrazili svoje največje ogorčenje nad ministrovimi besedami ter si pridržujejo storiti v tej zadevi nadaljne korake. Izvolil se je posebni odbor, ki ima klubu nasvetovati, kaj se mora ukreniti. Naglašalo se je, kako vljudo odgovarja Körber nemškemu poslancem; kako je celo molčal, ko je prusak Schönerer v zbornici »živijo« klical nemškemu cesarju. Zdaj pa, ko prosijo zvesti Avstrijci, naj jih sprejme svitli cesar, ker bi svojemu dobremu očetu radi položili na srce nekatere želje, jim zobrati pot do cesarja ministrski predsednik. To vse se bo še hudo maščevalo.

Hrvatski dijaki.

Te dni je bival na Dunaju zagrebški ban Khuen-Hedervary, da poroča cesarju o dogodkih na Hrvatskem. Hrvatski vseučiliščniki so razgrajali pred njegovim stanovanjem. Dunajska policija jih je pregnala s sabljami v rokah. Radi tega postopanja policajev je vložil poslanec Vuković začetkoma današnje seje interpelacijo do vlade. Ob koncu seje je dr. Körber popisoval one demonstracije, pa trdil, da ni bil ranjen nobeden dijak.

Politični ogled.

Ljubljanski Slovenci za Hrvate. Na prizadevanje krš. soc. delavstva se je dne 24. maja vršil v Ljubljani shod, obiskan od vseh slovenskih strank, na katerem so zborovalci ugovarjali proti tiranskemu vladanju sedanjega hrvatskega bana Khuen-Hedervaryja. Shoda se je udeležilo nad 6000 ljudi in z Mestnega Doma, kjer je bilo zborovanje, je plapolala črna zastava. Govorili so v imenu katoliško-narodne stranke državni poslanec dr. Ig. Žitnik, v imenu liberalne stranke odvetnik dr. Karl Triller, v imenu krš. socialcev urednik Ivan Štefe, v imenu socialdemokratov Tokan in v imenu ljubljanskih Hrvatov Pavel Magdič. Dr. Ig. Žitnik je med drugim govoril: »Dogodki na Hrvatskem vzbujajo pozornost skoraj vse Evrope, ali naj bi torej mi Slovenci kot najbližji bratje po krvi in jeziku molčali, ko je kruta usoda zadela našega brata, s katerim smo stoletja delili žalost in veselje, s katerim smo ramo ob ramo odbijali divje mongolske, hunske in turške druhal? (Burno odobravanje.) Madjari vsiljujejo Hrvatim proti zakonu svoj jezik, madjarske napise in zastave. Madjari sovražijo Hrvate, a se jih tudi boje. Zato bi jih radi tudi gospodarsko uničili, da bi potem svojo zastavo razobesili nad celo Hrvatsko preko Save do Adrije. Vzeti jim hočejo narodne svetinje, a konečno še kruh, da se izselijo v Ameriko in Avstralijo iz domovine, ki so jo napojili s solzami in s krvjo.« Urednik Štefe je izvajal, da se slovensko ljudstvo oglasa v prilog Hrvatov, ker nihče ne razume bolje nego slovensko ljudstvo boja bratov Hrvatov, ker tudi Slovenci imajo birokrate Khuen-Hedervaryjevega kalibra in naše ljudstvo tudi čuti, kako hud je boj s tako birokracijo za najmanjšo mrvice pravice. (Hrupno pritrdjevanje. Klici: Abzug Hein!) Zborovalci so pozneje še demonstrirali pred nemškim deželnim predsednikom baronom Heinom in pred nemško kazino.

Nemiri v Makedoniji trajajo dalje. Čeravno je skoraj izključeno, da se pride letos do večje vojske, vendar Makedonci ne odložijo orožja in vedno vznemirjajo turško vojaštvo. Dne 20. t. m. je trčila pri Mugli

močna ustaška četa ob turško vojaštvo. Nastal je hud boj. Ubitih je bilo 27 ustašev, med njimi dva bolgarska častnika v bolgarski uniformi. Tudi Turki so imeli velike izgube. Kakor pišejo nekateri listi, je prišel sultan do spoznanja, da niso reforme, katere sta mu predložila Rusija in Avstrija ničvredne ter da hoče sam bolje reforme uvesti v Makedoniji. Če ni to norčevanje v največji meri, potem ne vemo, kako naj bi še sultan bril norce z nameravanimi reformami.

Dopisi.

Sv. Ana na Krembergu. (Slovenska zmaga.) Iz Ledineka nam pišejo: Evo Vam, velečenjeni gospod urednik, prvi dopis iz naše občine, ki leži v idiličnih in ljubkih Slov. goricah. Vedite, da prebiramo radi »Sl. Gospodarja« in »Naš Dom«, a imamo tudi mnogo zakletih sovražnikov na verskem, istotako na narodnem stališču. To se je najbolj pokazalo ob novih občinskih volitvah. »Štajercjeva« stranka, ki je pri Sv. Ani najbolj delala, da bi ona zasedla županski stolec; a že pri volitvi odbora se je pokazalo, da ne bo zmagala. Glejte, izvoljen je županom zopet katoliško narodni mož, Anton Križan, prijatelj »Slov. Gospodarja«, ki je vreden, da se odkrije pred njim »Štajerc« sam in vsi njegovi pristaši v tem veku. Na županski stol se je želel vvesti »Štajercijanec« in istotako je mislil biti za tajnika pristaš te stranke. Stari, na novo voljeni župan bo zopet stal na braniku krščanskih načel, prebiral »Slov. Gosp.« in »Naš Dom« — »Korundiča« pa odsvetoval. — Slava mu!

Iz Hajdine. Vendar so se zopet enkrat pošteno po zobeh klofutnili naši »Štajercijanci«, ko so v št. 10. »Štajerca« pokazali svojo zmožnost v grdem laganju in hudobnem obrekovanju. Res dober želodec morajo imeti tisti, katerim se niti taka ostudna laž ne gabi. Čujte, kaj pravijo nekateri, ki so še do sedaj na »Štajerca« držali: »To pa vendar ne gre«, ker poznajo gospoda kaplana kot vestnega, v svojem poklicu natančnega in miroljubnega dušnega pastirja. Močno obžalujemo nesramnost teh zasleplencev, ki so se tako daleč spozabili, da so našega ljubeznivega in občespoštovanega gospoda kaplana tako razžalili. Tako tedaj »Štajercijanci« postopate proti osebam, ki so vredne največjega spoštovanja in hvaležnosti. Res, da ste to naprednjaki, toda v posoruvlosti. Ako nimate kaj bolj pametnega delati, poiščite v katekizmu vprašanje: kaj je treba znati, ko človek k pameti pride? Ali bi ne bilo to boljše? Približuje se zopet birma, da boste znali na taka vprašanja odgovoriti!

Iz Vidma. (Volitev novega župana.) Prejšnji tukajšnji župan je pripadal k nemški stranki, čeravno radi priznamo, da je bil mirnega značaja, da so tudi Slovenci mogli z njim v obče zadovoljni biti. Pa velikanska večina našega prebivalstva je odločno slovenska in katoliška. Tega se prav dobro zaveda tudi večina občinskih odbornikov. V sredo, 20. maja popoldne ob 3. uri so se zbrali odborniki, da ob navzočnosti c. kr. okrajnega glavarja izvolijo za ostali čas te volilne dobe novega župana. Izmed 18 odbornikov jih je došlo k volitvi 17; eden je bival v toplicah. Nasproti ste si stali dve stranki; katoliško slovenska in liberalno nemška. Dasiravno je kandidat liberalne in nemške stranke sam hodil okrog in prigovarjal, naj njega izvolijo za župana, češ: ta služba je tako težavna, da je ne bi mogel kdo drugi opravljati — so imeli naši možje gluha ušesa za njegove vabljuje besede ter posadili na županov stol jako vrliga moža Franca Bana, posestnika v Pesjem. Franc Ban je dobil 11, nasprotni kandidat pa 6 glasov. Istotako je bil v občinskega svetovaleca namesto Franca Bana izvoljen naš mož: Franc Pleterski. Bralci »Slov. Gosp.« se še dobro spominjajo, kako strastno je delovala pred par leti združena nemška in slovenska liberalna stranka pri naših občinskih